

Komentar Evanđelja: Nosimo Evanđelje u svaku kuću

Evanđelje XV. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evanđelje Mk 6, 7-13

U ono vrijeme: Dozva Isus dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu, nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina. I govoraše im: »Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite

odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo.«

Otišavši, propovijedali su obraćenje, izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.

Komentar

Današnje Evandjelje prikazuje nam kako Isus šalje Dvanaesticu, dvoje po dvoje, da propovijedaju obraćenje i ozdravljaju i oslobađaju one koje đavao potlači. Isus ih traži da učine ono čega će se Petar kasnije prisjetiti u jednom od svojih govora u Djelima apostolskim: „Isusa iz Nazareta Bog je pomazao Duhom Svetim i snagom, i (...) nastavio je činiti dobro i ozdravljati sve koje je ugnjetavao đavao, jer je Bog bio s njim“ (Djela apostolska 10:38). Misija je s kojom se svi osjećamo poistovjećenima. Ali

jezgroviti tekst Evandjelja po Marku govori puno više nego što se čini, a ostala čitanja koja se danas čitaju na Misi pomažu nam da ga razotkrijemo.

U prvom nam govori prorok Amos: „Nisam ja prorok ni proročki sin, nego stočar i gajitelj divljih smokava. Ali Gospodin me uze od stada i Gospodin mi reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu!'"(Am 7,15). Ono što nam prosvjetljava kratko čitanje današnjeg Evandjelja je upravo ovo uvjerenje da je Bog taj koji poziva proroka: istinski prorok ne djeluje iz ljudskih razloga niti propovijeda poruku po volji slušatelja. U njemu istodobno postoje poniznost i hrabrost: hrabrost koja daje sigurnost biti nositeljem božanske poruke, poruka koja je ljubav i milosrđe jer je to poziv na obraćenje o kojem ovisi život.

Istu ćemo stvar čuti u psalmu: „Bog naviješta mir svom narodu, svojim prijateljima i onima koji se obraćaju iz srca“ (Ps 85,9). Prijatelji su oni koji slušaju Božju riječ; svi su pozvani biti prijatelji! Ali neki slušaju, a neki ne. Dakle, prorok nije poslan samo s porukom već i s misijom da pokuša otvoriti srca slušatelja, barem s malom pukotinom, tako da božanska poruka ulazi u njih i obavlja svoje djelo. Prorok nije poslan da osuđuje, već da govori o Božjem spasenju, njegovoj ljubavi i njegovom milosrđu. I podsjeti sve da, daleko od Boga, u rukama grijeha, nema mogućeg života.

Prorok, apostol, dobio je veliku moć. I ne smijemo zaboraviti ovo: „Ne zanemarujte dar koji je u vama“ (1Tm 4,14). Ali ta je snaga povezana s čvrstim uvjerenjem da sva vlast ima svoj izvor u Bogu i, u slučaju proroka ili apostola, ta je snaga važna za apostolsku misiju. Apostol, kako nas

podsjeca Marko, sa sobom nosi ono što je neophodno da mu pomogne na putu: štap. Poslani je putnik koji ide od kuće do kuće, od srca do srca, noseći svjetlost i iscjeljenje koje donosi Evanđelje, a to je Krist koji snažno djeluje po Duhu. Djelovanje proroka pokazuje da je Kraljevstvo Božje već ovdje, među nama, upravo zbog tog iscjeliteljskog djelovanja tijela i duha.

Ova snažna akcija propovijedanja ima svoj izvor u samom Evanđelju, čije je propovijedanje prva plaća koju evangelizator prima, kako kaže sveti Pavao: „Koja je onda moja nagrada? Propovijedajte Evanđelje dajući ga besplatno“ (1Ko 9,18). Ali da bi to bilo tako, ono što se mora dati je primljeno Evanđelje, apostolska vjera, koju sam Pavao naziva štitom (Ef 6,16). Drugo čitanje današnje Mise čudesan je sažetak te vjere, u čijem je srcu vječni Božji plan: poziv ljudi da budu njegova djeca, da budu

sveti i besprijekorni pred njim kroz ljubav prema drugima. Bogatstvo njegove milosti izvanredno je sa svom mudrošću i razboritošću (usp. Ef 1,3-14).

Današnja Misna čitanja podsjećaju nas na ono na što smo pozvani i na veličinu apostolskog stanja kršćana, na koje Bog računa da će svima obznaniti svoj čudesni plan: moramo ući u svaku kuću kako bismo svakom domu donijeli svjetlo Evandjelja! (usp. Mk 16, 15-18). Najveća snaga koju kršćanin ima leži u tome što je usvojio Evandjelje i stvorio svoj vlastiti život: znajući da je voljen od vječnosti, poznajući sebe pozvanog na nešto tako veliko, znajući da Bog računa na nas, na iskustvo njegove milosti. Sve nas to potiče da se zapitamo u kojoj smo mjeri dopustili da Evandjelje uđe u naša srca da nas preobrazi. O tome ovisi snaga i uvjerenje kojim svakoj osobi govorimo o Bogu.

Juan Luis Caballero //
Grafikstudion - Getty Images
Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
decimoquinta-semana-tiempo-
ordinario-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-decimoquinta-semana-tiempo-ordinario-ciclo-b/) (5.04.2025.)